

28/03/17 om 10:19 - Bijgewerkt om 10:18

'Welke samenleving bouw je met zo'n communicatie van polarisering en constante dreiging?'

'De hele tijd feiten oprekken tot een permanente, algemene dreiging vormt geen basis voor vreedzaam en democratisch samenleven', schrijft Jan Cornillie (SP.A).

Bart De Wever (N-VA) en Charles Michel (MR). © Belgalmage

Het lente-offensief heeft gewerkt. Als kersvers staatssecretaris brandde **Zuhail Demir** meteen Unia af omdat die met de verkeerde dingen bezig zou zijn. Haar collega **Theo Francken** bouwde een feestje, omdat het Europees Hof oordeelde dat hij niet verplicht was om een humanitair visum af te geven. En voorzitter-burgemeester-kamerlid **Bart De Wever** riep op tot de noodtoestand precies op de dag dat ons land ingetogen de aanslagen herdacht. Resultaat van de meest recente peiling: De Wever en Francken nummer 1 en 2 in de pop poll en Demir de sterkste binnenkomer.

Theo Francken (N-VA) © Belga

Door zich op de As van het Kwaad - islam, vluchtelingen en terreur - te blijven profileren, wil N-VA straks ook de verkiezingen winnen. Als je met één punt op de as kan scoren, bingo. Als je er twee met elkaar kunt verbinden, zoals Francken doet met zijn constante communicatie over 'criminele vreemdelingen', is dat bonus. En als je er ook nog een snuifje islam kunt aan toevoegen, heb je de kers op de taart. Alleen is de vraag vandaag meer dan ooit: welke samenleving bouw je de komende twee jaar met zo'n communicatie van verdeling, polarisering en constante dreiging? Waar gaat dat naartoe?

'Welke samenleving bouw je met zo'n communicatie van polarisering en constante dreiging?'

In de hoofden van velen - en wie kan het hen kwalijk nemen? - zijn de drie thema's nu meer dan ooit verbonden. Islam, vluchtelingen en terreur zijn drie topics die de voorbije jaren non-stop het nieuws beheersten in een aaneenschakeling van telkens weer nieuwe feiten. In 2015 en 2016 lijken de gedachten wel gevormd voor een hele generatie. En ja, de combinatie van de drie komt voor, zoals bij de aanslag in Berlijn. En ja, er is een schijn van verband in de sequentie van feiten op TV. Maar die feiten automatisch én telkens opnieuw blind met elkaar verbinden - zelfs zonder enige aanwijzing - zet de bevolking op een verkeerd been. De hele tijd feiten oprekken tot een permanente, algemene dreiging vormt evenmin een basis voor vreedzaam en democratisch samenleven. 'Die Gedanken sind frei' gaat het in een Duits lied van **Gustav Mahler**. De sfeerschepping lijkt dat ook te zijn in het post-truth mediagebeuren. Maar de feiten zijn dat niet. Daarom is het belangrijk om telkens opnieuw elke suggestie van as tussen islam, vluchtelingen en terreur tot de feiten te herleiden, af te bakenen, te nuanceren en te onderscheiden.

Feiten zijn één zaak, maar dit gaat ook over politieke verantwoordelijkheid. Om te vermijden dat we afglijden naar een modus van permanent conflict, tirannie of laat staan tweederangsburgers, zullen politieke leiders op een bepaald moment STOP moeten zeggen. Om daarentegen te benadrukken wat de logica zelf is: namelijk dat het niet nodig, noch aanvaardbaar is, om alle moslims of vluchtelingen te wantrouwen in naam van de strijd tegen terreur. Een jaar na de aanslagen in Brussel wil je andere communicatie horen. *"We hebben uit onze fouten geleerd. We hebben de geradicaliseerden en de terugkerende Syriëstrijders in de gaten bij elke stap die ze*

zetten. *We hebben onze intelligentie aangescherpt, onze opsporingscapaciteit verhoogd, hun netwerken geïnfiltrerd. Wat vorig jaar gebeurde, kan niet meer!*" Waarom wil je dat horen? Omdat je op de staat moet kunnen vertrouwen om de terroristen eruit te halen. Daar is werk aan de winkel. Hervorm de diensten, investeer in extra capaciteit en geef zelf het voorbeeld met een politie die onkreukbaar is en zelf niet discrimineert.

'Als we zelf voor verdeeldheid zorgen, doen we het werk van de extremisten.

De strijd tegen terreur kunnen we alleen winnen mét de steun van moslims.'

Helaas, vandaag horen of zien we niets van dit alles. In de plaats kregen we de waarschuwing dat er een nieuwe terreurgolf aankomt nu IS in het nauw gedreven wordt én nog maar eens een pleidooi voor de noodtoestand. Neen, zo kunnen we niet winnen. Als we zelf voor verdeeldheid zorgen, doen we het werk van de extremisten. De strijd tegen terreur kunnen we alleen winnen mét de steun van moslims. Want de strijd tegen radicalisering gaat via de erkenning en ondersteuning van moskeeën die daar hard tegenin gaan. Ze gaat via moslims bij onze politie- en veiligheidsdiensten om de ogen en oren te zijn die we de voorbije jaren verschrikkelijk hebben gemist. Tot slot gaat ze via bruggenbouwers en verbindingspersonen om met de thuistaal van ginder een thuis hier - op school en in de buurt - te creëren, zodat puberteit niet de eerste stap naar radicalisering is.

Ik weet, dat klinkt allemaal naïef voor sommigen. Maar eerlijk, wat is het alternatief? Gaan we als democraten de komende twee jaar werkelijk elke maand nieuwe versies van hetzelfde verhaal ondergaan? Dan mag je nog zoveel je 'rechten en plichten verhaal' afstoffen zoals de CD&V recentelijk probeerde. Dan mag **Gwendolyn Rutten Mark Rutte** nog zoveel achterna met een nieuw nummertje 'normaal doen'. Dat is dat gewoon opschuiven in de marge.

Want precies omdat het tegengesteld is aan onze liberale democratie, zal geen enkele rechtgeaarde liberaal of democraat durven wat de N-VA doet: namelijk via doelbewuste misleiding islam, vluchtelingen en terreur op een hoopje gooien. We moeten dat dan ook een halt toeroepen. Daarom hebben we regels van democratisch fatsoen nodig. *"Als een uitspraak of een communicatie niet op feiten gebaseerd is en als ze geen vreedzaam en democratisch samenleven kan opleveren tussen zij die wel de regels volgen, sta op en spreek het dan tegen"*, zou alvast een mooie eerste regel zijn.